

EL SÍMBOL

Et veig com menges una poma.
La teva boca –cullera dentada–
va foradant la fruita
fins a deixar-la reduïda
a una mica de fibra
que aguantés per la cua
i que conté una càpsula
amb les llavors guardades.

El meu cor fa la mida d'una poma.
Si ara amb les dents l'anessis foradant
–bategant-te a la mà, mal agafat,
bestiola que aspira a esmunyir-se't del puny–
menjaries la carn del meu amor.
Grenyal, sagnant de tu, la crua carn.

Llavina, Jordi. “El símbol” . *Diari d'un setembrista*.